

DEKLINACJA

Rzeczowniki, przymiotniki, większość zaimków i niektóre liczebniki w języku czeskim odmieniają się przez przypadki. Przypadki to formy wyrazów z określonymi końcówkami. Poznaj podstawowe znaczenia przypadków:

1. przypadek = mianownik

Mianownik jest formą słownikową. Wyraża podmiot w zdaniu. Na przykład: Student je ve škole.

2. przypadek = dopełniacz

Dopełniacz wyraża znaczenie dzierżawcze lub część całości. Na przykład: To je kniha studenta.

3. przypadek = celownik

Celownik wyraża dopełnienie dalsze w zdaniu. Na przykład: Dám dárek studentovi.

4. przypadek = biernik

Biernik wyraża dopełnienie bliższe w zdaniu. Na przykład: Vidím studenta.

5. przypadek = wołacz

Wołacz jest przypadkiem, przy pomocy którego zwracamy się do kogoś. Na przykład: Adame! Evo!

6. przypadek = miejscownik

Miejscownik wyraża miejsce. Na przykład: Jsem ve škole.

7. przypadek = narzędnik

Narzędnik wyraża sposób lub narzędzie, za pomocą którego wykonywana jest dana czynność. Na przykład: Jedu autem.

Poza tymi podstawowymi znaczeniami są też inne zastosowania przypadków. Wszystkie czeskie czasowniki i przyimki łączą się z określonym przypadkiem lub przypadkami.